

Despre opera literara Eu nu strivesc corola de minuni a lumii de Lucian Blaga

"Aceasta scurta poezie, - cum o numeste Marin Mincu -publicata in fruntea volumului de debut al lui Lucian Blaga (1919), simpla ca o respiratie spontana ce nu angajeaza idei abstracte, ci e menita sa se consume chiar in clipa in care e scrisa sau rostita, a devenit foarte cunoscuta ca "arta poetica", ca articulare a unui program care isi sporeste intelesul mai ales datorita operei in ansamblu a marelui poet" Primit foarte bine de intreaga critica literara a timpului, Poemele luminii, volum ce reprezenta, asa cum bine exprima in salutul sau Nicolae Iorga - spatiul -ardelean, numai la un an de la Marea Unire, avea sa deschida drum nou in poezia romaneasca, drum pe care-l fixeaza inca de la inceputurile lui prin poezia pe care o asaza in frunte: Eu nu strivesc corola de minuni a lumii.

Marturisirea de credinta, cu valoare gnomica, modifica prin rostirea la persoana I ideea de "arta poetica", asa cum o exprimase Ienachita Vacarescu. Prin atitudinea poetica, Lucian Blaga modifica intelesul de "ars poetica" cu o atitudine subiectiva de asumare a unei raspunderi menite sa asigure echilibrul lumii universale, pentru ca ce poate fi "corola de minuni a lumii" decat echilibrul universal, masura binelui, a frumosului, a misterului vietii si a mortii.

Pentru a intari aceasta idee testamentara, poetul reia titlul in primul vers, schitand in acest fel "imaginea emblematica, ideala a universului...", cum observa Ion Pop, in studiul sau: Lucian Blaga - universul liric. "Eu" este astfel pus in directa relatie cu "corola de minuni a lumii", intr-o legatura fericita de armonizare cu cosmosul si nu al unei "comunicari ratate".

Folosirea negatiei "nu" delimiteaza atitudinea poetului, sugerand si mai categoric intentia lui de a pastra misterul, de a spori farmecul.

Cu aceeasi intentie sunt folosite si constructiile cu "ne-", precum si alternativa categorica a "altora".

"Lumina altora/ sugruma vraja nepatrunsului ascuns/.../ si tot ce-i ne-nteles/ se schimba-n ne-ntelesuri si mai mari".

Termenii abstracti derivati cu prefixul ne- "se constituie intr-un procedeu de expresie desemnand ceea ce este situat dincolo de zona cunoasterii, spre ale carei hotare se indreapta gandirea poetului".

Scopul poeziei lui Blaga este de a intretine si amplifica, sentimentul absolutului plin de mistere si nu de a descoperi adevarurile lumii. Lumina altora este cea a mintii, lumina care ucide tainele si sugruma vraja; aceasta se regaseste in opozitie cu "nepatrunsul ascuns in adancimi de intuneric" si care este de fapt lumina poetului, care sporeste taina lumii. Aceasta este o "lumina lunara, nocturna"; luna cu razele sale albe, tremuratoare, nu micsoreaza, ci imbogateste misterul, comparandu-l cu misterul poetului.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Sunt relevate unele infatisari concrete ale misterelor "arhetipuri" ale lumii inconjuratoare: "Flori, ochi si buze si morminte". Aceasta afirmatie se vrea o concluzie: "caci eu iubesc si flori si buze si morminte". Dragostea este aici un instrument de cunoastere, o cale de patrundere in misterele lumii prin elemente vegetale ce simbolizeaza ingenuitatea - "florile"; constiinta umana reflexiva - "ochii"; rostirea si sarutul - "buzele" si marea taina a mortii - "mormintele".

Marin Mincu face precizarea de mare importanta ca: "Enumerarea atributelor lumii este facuta nu la intamplare, ci in ordine crescanda a elementului de "mister" cuprins in ele". in felul acesta "Sentimentul ascuns major este acela de contopire pana la identificare cu misterele universale, cu substanta ascunsa a lumii la care eul poetic sesimte participand". Poezia, prin metafora metaforelor "Corola de minuni a lumii", si eul poetic realizeaza o comuniune cu lumea, cu universul, ramanand totusi o mare taina, adevarata cunoastere, ceea ce degaja o oarecare nostalgie.

In ce priveste lexicul poeziei, se poate constata ca acesta este imprumutat din sfera cosmicului, a terminologiei abstracte, a naturii, fiind organizat, asa dupa cum observa stefan Munteanu "ca forme sensibilizate si sensibile ale cunoasterii".

stefan Augustin Doinas, in Poetica lui Lucian Blaga, adauga si alte observatii interesante privind lexicul si functiile lui, in poezia lui Blaga: "Un lexic variat - mister, taina, nepatruns, Marele, neantul, miracolul, neintelesul, tacerea etc - atesta prezenta permanenta a acestui termen de referinta: "mister", care se afla deopotriva indaratul si in afara eului poetic: lumea e un miracol, sufletul e un miracol, raportul lor inextricabil e, la fel, un miracol".

Pronumele personal eu apare in cinci pozitii; conjunctia si apare in zece pozitii facilitand cursivitatea discursului liric, intr-o fluenta ce contribuie la accentuarea ideilor cu valoare gnomica.

Pornind de la observatia facuta mai sus, si anume aceea a folosirii timpului prezent, modul indicativ, stefan Munteanu, in studiul O ipostaza stilistica a liricii reflexive: Lucian Blaga, prezinta o interesanta statistica. Astfel, in cele 30 de poezii analizate din volumul Poemele luminii (din 38), 23 de poezii sunt scrise exclusiv la timpul prezent (76.66%); in 6 prezentul este asociat cu viitorul (20%) si numai intr-una singura, O toamna va veni, verbele sunt toate la timpul viitor. Acelasi fenomen se intampla si cu volumul Pasii profetului, in care din 25 de poezii 22 sunt scrise la timpul prezent.

"Prezentul si viitorul - conchide stefan Munteanu -sunt singurele forme vii ale timpurilor verbale, care desemneaza faptele fie in desfasurarea lor actuala, fie din perspectiva asteptarii si intalnirii' cu ele".

Gandirea si simtirea maresc reflectia si infiorarea poetica. De asemenea, se poate identifica folosirea prepozitiei cu in trei pozitii; linia de pauza in doua pozitii, ultima pozitie delimitand concluzia. In acest sens, poezia ar putea fi redusa chiar la versurile: "Eu nu strivesc corola de

minuni a lumii si nu ucid/.../ caci eu iubesc/ si flori si ochi si buze si morminte".

Paralelismul poeziei realizat de dar adversativ: "dar eu,/ eu cu lumina mea sporesc a lumii taina -" linia de pauza are rolul de a delimita categoric aspectele meditatiei poetice, din perspectiva "cunoasterii paradisiace" si a celei "luciferice". Este elocventa marturisirea lui Lucian Blaga din Pietre pentru templul meu "Cateodata datoria noastra in fata unui adevarat mister nu e sa-l lamurim, ci sa-l adancim asa de mult incat sa-l prefacem intr-un mister si mai mare".'